

המסורת השישית:

"קבוצת המשפחה נר-אנון לא תתמוך, תממן או תשאיל את שמה ליוזמה חיצונית, שמא בעיות של ממון, רכוש או יוקרה יסיחו את דעתנו ממטרתנו הרוחנית העיקרית. למרות שאנו יחידה נפרדת, עלינו לשתף תמיד פעולה עם קבוצות המכורים"

עקרון זה חשוב תמיד כדי לשמור על כנות התכנית, אולם כיום החשיבות גדולה עוד יותר, כי עם השנים נטייה הולכת וגוברת לאנשי קבוצות אחרות להשתמש בשמנו על מנת לפרסם את התאוריות ודרכי הטיפול שלהם כדי לקדם אותם.

התוכנית שלנו ושמנו מיועדים לעזור לקבוצה מסוימת של אנשים (משפחות של מכורים). אנו, כאנשים פרטיים יכולים לתמוך בכל דרך: כספית, דתית, פוליטית או כל דרך אחרת, בקבוצות אחרות הזקוקות לעזרה, אולם כקבוצה, אם נתמוך בקבוצות אחרות או נממן אותן, אנו עלולים לגרום לאי הבנות שונות ולבלבול, דבר שעלול להסיח את דעתנו ממטרתנו הרוחנית העיקרית ולא ישאר לנו זמן לממש את דרכנו בתכנית שלנו, דבר שחייב להיות בראש מעייננו.

אפילו אם יש שיתוף פעולה בין קבוצות המכורים לבין נר-אנון, עלינו לזכור שאנו שתי קבוצות נפרדות וכל אחת מהקבוצות אחראית על סדר היום שלה ולכל הפעילויות שלה בלבד.

אנו יכולים לשתף פעולה עם קבוצת נר-אנון אחרת שעדין אינה מסוגלת לשאת עצמה לבד, אם זה בעזרה במימון, בנוכחות במקום, שירות או כל עזרה אחרת עד שתהיה חזקה מספיק לשאת את עצמה לבד

חומר למחשבה : המסורת הזו באה להגן על זהות קבוצת נר-אנון ולשמור על אחדות הקבוצה. אם יהיו חילוקי דעות ביננו בגלל בעיות שונות, הדבר עלול לגרום לסכסוכים ולקרע בקבוצה. אל לנו לקחת על עצמנו פרוייקטים שונים כדי לטפל במכורים, אלא לדבוק בעצמנו ובדרכנו בדרך להחלמה שלנו.